

Norrbykärs konsthall

"Klimatet – vår framtid"

Utställningen pågår till 8 augusti.

Klimatet – vår framtid

Norrbykärs konsthall

Har jordklotet ledsnat på oss och vet vi om den lilla trumpetmossan?

Det är några av de frågor jag ställer då jag befinner mig i utställningen "Klimatet – vår framtid" på Norrbykärs konsthall, där 11 konstnärer från Västerbotten deltar.

Två stora sorgsna målningar, *Eld* och *Aska*, utförda efter den stora branden i Färila 2018, vittnar om förödelse och död. Målningarna är en del av Annalena Törnströms installation *Bränd skog*. Vad ska man göra av vetskapen om att någon/något ändå tjänar på denna förödelse? Frön som behöver branden för att gro. De som tjänar på att temperaturen höjs och isvägar blir fria i Arktis.

Mitt i utställningsrummet tronar ett stort formlöst klot, stickat av utslitna tröjor. Det pöser ut över förbrukade, bortkastade människotrasor. Det ser ut som ett utmattat jordklot som tappat orken och kastar av sig sin betungande last av människor. Det är Ulla Thøgersens kommentar till textilindustrins förbrukning av råvaror, vatten och människors arbete.

Christina Västerbos strama välkomponerade verk kommenterar även de textilindustrin men på ett mer abstrakt sätt.

Andra verk väcker omsorgskänsla och vördnad för det lilla, till synes obetydliga och påminner om vårt absoluta beroende av naturen. Anita Kärrman har tecknat med tunna, ömsinta linjer på bruntonat papper - *Rödlistade mossor och lavar i Lycksele lappmark*. Alla okända organismer som man inte känner och aldrig hinner lära känna innan de är borta. Ska vi bry oss?

Gunilla Sambergs verk *Vårt dagliga bröd* består av vetekorn som växer i små provrör. Arrangerade i ett bakkbord, med texter om brödbak. Inger förtröstan när man ser den livskraft som finns i det lilla kornet, men för också tanken till provrörsbefruktningar och människans omåttliga vetgirighet och ingrepp i livets innersta funktioner.

Norrbykärs konsthall är ingen lätt utställningslokal att förhålla sig till men man har lyckats göra en välhängd och varierad utställning med fin rytm mellan verken och de olika teknikerna - måleri, textil, skulptur, teckning.

Tankeväckande, men även bidrag som främst gläder ögat. Som till exempel Viktoria Melinders textil eller Britt Hillboms skulpturala verk. Återbruk är hennes tema. Av kaffefilter och grafiska blad bygger hon små boningar och intrikata former.

Konstnärernas olika ingångar till den stora framtidsfrågan som berör hela vår tillvaro är välbekanta - skogsbränder, återbruk, utdöda eller hotade arter, industrins förödelse av natur och människor, Greta Thunberg. Inget nytt om klimatet presenteras - vi vet redan allt.

VOLYM

Men att konstnärer ska ha lösningar på klimatfrågan är för mycket begärt. Utställningen är dock en uppmaning till oss att ta ansvar i det lilla och i det stora. Begrunda vårt absoluta beroende av andras liv för vårt eget och för en gemensam framtid för allt levande.

Konstnärers förmåga att skapa nya bilder och former som konkretiserar de tusen och åter tusen detaljerna om den pågående katastrofen som vetenskapen levererar - den uppgiften lyckas de 11 utställarna med.

Och den lilla trumpetmossan är fin!

En sevärd utställning som pågår till den 8 augusti.

Text och foto: Britt-Lis Lindqvist

Presentation av skribent: Britt-Lis Lindqvist, Hjoggböle, Skellefteå. Fil kand i engelska, franska, informationsteknik, Bibliotekshögskolan. BFA i Textil konst HDK. Yrkesverksam konstnär sedan 2001. Medlem i Broderigruppen Fimbria och Kluster Konsthantverk. Medverkade våren 2020 med en text i Volym's essäserie "[Konstnär i dialog med ett verk](#)". Websida: www.brittlis.se

Volym 2020-07-28